



ת"פ 60197/01/14 - מדינת ישראל - מע"מ ת"א 1 נגד יובל הרשקו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

30 יוני 2016

ת"פ 60197-01-14 מדינת ישראל נ' הרשקו

לפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל - מע"מ ת"א 1

המאשימה:

נגד

יובל הרשקו

הנאשם:

נוכחים:

בא-כוח המאשימה - עו"ד

בא-כוח הנאשם - עו"ד ליאור שחטר

הנאשם התייצב

פרוטוקול

גזר דין

פתח דבר

הנאשם, בעל עסק להובלות מטענים, הורשע על סמך הודייתו כמפורט בהכרעת הדין בביצוע 4 עבירות של אי הגשת דו"ח, עבירה על סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975. הנאשם לא הגיש את הדו"חות התקופתיים לחודש דצמבר 2012 ולחודשים פברואר, אפריל ויוני 2013.

טיעוני הצדדים ודברי הנאשם

ב"כ המאשימה עמדה על חומרת המעשים לאור העובדה שמדובר ב 4 עבירות תוך תקופה קצרה, וטענה שהנזק שגרם הנאשם לקופה הציבורית עומד על כ- 60,000 ₪. היא ביקשה לראות בכל אחת מעבירות כאירוע נפרד לצורך קביעת המתחם, עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, וטענה למתחם ענישה הנע בין 4 ל- 8 חודשי מאסר ביחס לכל עבירה לצד ענישה נלווית. לעניין העונש ביקשה למקם את הנאשם בחלק האמצעי התחתון נוכח הסרת המחדל החלקית מאד ויתר הנסיבות. לאחר סיום הדיון מסרה ב"כ המאשימה בהגינותה הודעת עדכון, ובה הודיעה על מיתון מסוים במתחם הענישה ובעונש המבוקש, כך שהמתחם המוצע נע ממאסר על תנאי ועד שבעה חודשי מאסר

עמוד 1



והעונש שביקשה עומד על 3 חודשי מאסר לריצוי בע"ש.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם שהיה בעל עסק עצמאי בתחום ההובלות, נקלע לחובות כבדים על רקע כישלון העסק, ומעשי העבירה הם פועל יוצא של המצוקה הכספית. הוא טען למתחם עונש הנע בין עונש מאסר על תנאי לבין תקופת מאסר קצרה הניתנת לריצוי בדרך של עבודות שירות והפנה לפסיקה. הוא ציין את מאמצי הנאשם להסיר את המחדלים, כשהנאשם הצליח לגייס סכום של 17,000 ₪ לטובת הסרת המחדל. אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם פירט הסנגור כי הנאשם כבן 43, מצוי בעיצומו של הליך גירושין קשה על רקע המשבר הכלכלי שפקד אותו, אב לשני ילדים קטינים אותם הוא מפרנס, ומנהל אורח חיים נורמטיבי ותפקודי אשר כלל שירות קרבי בצה"ל. עוד ציין הסנגור כי הנאשם חשוף להליכי גבייה אזרחיים כתוצאה ממעשיו נושא תיק זה, וכי במסגרת הליך הגירושין עלול לאבד את ביתו. הוא הציג אסמכתא ביחס לחובות העומדים על למעלה מחצי מיליון ₪ (נ/1). הסנגור עתר להתחשב בנאשם ולהימנע מהטלת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ועתר לארכה נוספת במהלכה יפעל הנאשם להסרת יתר המחדלים.

הנאשם עצמו תיאר בפני את מצבו הכלכלי הקשה, המביא לכך שהוא לא יכול לטפל בשיניו, מסתובב עם אותם בגדים, נעזר בחברים כדי לרכוש טיטולים ומתמודד עם ילד שיש לו בעיות התנהגות. הוא הדגיש את רצונו ואת מאמציו להסדרת חובותיו והסרת המחדלים.

דין והכרעה

עבירות אי הדיווח במועד הן אמנם עבירות ברף הנמוך יותר במדרג עבירות המס, ובמקרים המתאימים ניתן להמירן בקנס מנהלי, אך בביצוען משבש עבריון המס את שיטת הגבייה, מונע פיקוח של רשות המס, גוזל כספים מן הקופה הציבורית, ופוגע באינטרס הציבורי - חברתי של דיווח מלא לצורך גביית מס אפקטיבית ונשיאה שוויונית בנטל המס. בעבירות מע"מ, משמעותו המידית של אי הדיווח היא הימנעות מהעברת כספים, שהנאשם גבה מהלקוח כשלוח של רשות המס וכזרועה הארוכה והותרתם ברשות הנאשם, ובמקרים של מספר עבירות החוזרות על עצמן מידת הפגיעה בערכים המוגנים גדלה.

הגם שקיימת משרעת ענישה ביחס לעבירות של אי דיווח, גם לאחר תיקון 113, ניתן לראות כי מדיניות הענישה כלפי עבירות של אי דיווח היא ככלל מחמירה, ומושפעת מהשיטתיות שבמעשים, משכבם, היקפם, מספר העבירות, הנזק שנגרם, כשהמונח נזק מאגד בתוכו את הנזקים הקשורים בהפרת חובות הדיווח ומסירת המידע וכן את הנזק הכספי, היינו המס שנגרע מקופת המדינה, ככל שהוא ידוע.

המאשימה לא הפנתה את ביהמ"ש לפסיקה.

ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקי דין הקודמים לתיקון 113 לחוק העונשין, בהם לא נקבעו כמובן מתחמי ענישה, וביהמ"ש גזרו עונשי מאסר על תנאי בהיקף עבירות דומה גם במקרים בהם לא הוסרו המחדלים. כמו כן, הפנה הסנגור לת.פ. 7562-07-11 **מדינת ישראל נ' דניארוב** בו הורשעה הנאשמת ב - 5 עבירות אי דיווח, שאחת מהן עניינה איחור בהגשת דו"ח, ונקבע לכל עבירה מתחם הנע בין מאסר מותנה לבין 7 חודשי מאסר בפועל. לעניין העונש הגם



שהמחדלים לא הוסרו, נגזר על הנאשמת עונש מאסר על תנאי. במסגרת הערעור אישר ביהמ"ש את מתחם הענישה והותיר את העונש על כנו (ע"פ 37359-08-13 **מדינת ישראל נ' דניארוב**).

לעניין מדיניות הענישה, אציין כי ככלל מדובר במדיניות מוחשית, כשעל פי רוב הענישה כוללת עונשי מאסר לריצוי בפועל או בעבודות שירות, שמשכם משתנה בהתאמה לחומרת המעשים (עפ"ג 28376-10-13 **יחזקאל נ' מדינת ישראל**, רע"פ 4394/14 **פיקהולץ נ' מדינת ישראל**) וענישה צופה פני עתיד במקרים קלים, בעיקר כשסכומי המס נמוכים מאד או בלתי ידועים או בעבירות של איחור בדיווח (ת.פ. 61090-01-14 **מדינת ישראל נ' אשכנזי**, ת.פ. 39087-05-13 **מדינת ישראל נ' אימק שיוק ומסחר באינטרנט בע"מ**).

ב"כ המאשימה ביקשה לראות במעשים ארועים עונשיים נפרדים, וב"כ הנאשם לא נדרש לכך. עמדת ב"כ המאשימה משקפת את הגישה המקובלת בפסיקה (רע"פ 1688/14 **כץ נ' מדינת ישראל**) והיא מקובלת עליי בהליך הנוכחי.

בבואי לבחון את חומרת המעשים בנסיבותיהם, אני לוקחת בחשבון את העובדה שמדובר בארבעה דו"חות שלא הוגשו תוך תקופה קצרה יחסית. לעניין הנזק, עצם אי הדיווח מהווה נזק כשלעצמו כמפורט לעיל. אשר לסכום המס שנגרע, נתון זה לא צוין בכתב האישום. המאשימה לא עתרה לתיקון כתב האישום בשום שלב. הסנגור התנגד לכך שהמאשימה בטיעוניה תנקוב בסכומי הנזק, ובנסיבות תיק זה, הגם שנושא ההיקף הכספי הוזכר במשתמע בדיונים מוקדמים במסגרת אורכות להסרת מחדל, אני מקבלת את התנגדות הסנגור. אשר לטענות בדבר קושי כלכלי שהביא לחוסר יכולת להגיש את הדו"חות ולשלם את המס הנגזר מהם, אין מדובר בעבירות הדורשות כוונה לעבור אותן, ואין בקושי כלכלי להצדיק אי הגשת דו"חות ואי תשלום מס (רע"פ 4844/00 **ברקאי נ' מדינת ישראל**), כשבתיקי מע"מ החזקת המס בידי הנאשמים היא כנאמן של המדינה לצורך העברתו לקופת המדינה, כשהמס נגבה מהלקוחות. אעיר עוד כי עיון ברשימת החובות העולים על חצי מיליון ₪, מעלה כי עיקר החוב נובע מפסק דין נושן ואין לחובות קשר לקריסה כלכלית במועדים הרלבנטיים (נ/1).

בסופו של דבר, אין בין הצדדים מחלוקת לעניין תחתית מתחם הענישה במקרה זה, הנעה ממאסר מותנה, ועמדתם המשותפת מקובלת עליי. בשל הטעמים שפורטו, לרבות העובדה שמרכיב הנזק לא פורט בכתב האישום תקרת המתחם במקרה זה היא שישה חודשי מאסר הניתנים לריצוי בעבודות שירות.

לעניין מתחם העונש הכספי, מדובר במעשים הנעשים משיקולים של כדאיות כלכלית, גם אם במצב של דוחק כספי, והעדפת הצרכים הכספיים האישיים על פני אינטרס הציבור. עם זאת, בית המשפט מצווה כבר בעת קביעת מתחם הענישה להידרש לשיקולי חוסר יכולת. במקרה שלפניי הוגש דו"ח תיקים מרוכז לנאשם המלמד על חובות כוללים בסך של למעלה מחצי מיליון שקלים (נ/1). כמו כן, הנאשם תיאר בפני ביהמ"ש את מצוקותיו וניתן היה להתרשם מקושי של ממש. בנסיבות אלה מתחם הקנס לכל עבירה נע בין 1,000 ₪, כפי שעתרה המאשימה, ל- 10,000 ₪. זאת לצד התחייבות משמעותית להמנע מעבירה.

הענישה הקונקרטית



בבואי לגזור את הדין אני מתחשבת בשיקולים הבאים:

ראשית, הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר.

שנית, עברו הפלילי של הנאשם נקי. עם זאת, לאור ההרשעה במספר עבירות לא ניתן לדבר על מעידה חד פעמית.

שלישית, הנאשם הסיר מחדל באופן חלקי, ושילם 17,000 ₪, המהווים לדבריו כשליש מהמחדל. ניתנו אורכות ממושכות כדי לאפשר הסרת מחדל מלאה, ואף התגבש הסדר תשלומים שלא צלח. כידוע, הסרת המחדל מהווה הבעת חרטה בהתנהגות והיא נסיבה משמעותית לעניין העונש. בהליך שלפניי אני מתרשמת ממאמצים שהביאו לתוצאה חלקית בלבד על כל המשתמע מכך.

רביעית, לקחתי בחשבון את הנסיבות המשפחתיות והכלכליות של הנאשם כפי שפורט בטיעונים ובמסמך בדבר חובות בהוצל"פ (נ/1). ניתן היה להתרשם מהדוחק והמצוקה שבהם מצוי הנאשם.

סוף דבר, לאור מכלול הנסיבות שפורטו הגעתי למסקנה כי מקום להשית על הנאשם עונש כולל המצוי בחלק התחתון של מתחמי הענישה אך לאור הסרת המחדל החלקית לא בתחתיתם, ולגזור עונשים בחפיפה לא מבוטלת.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 21 יום, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות במשטרת מרחב איילון.

הנאשם יתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 15.8.16 שעה 08:00 לתחילת ריצוי עונשו.

הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

2. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של שלוש שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס מסוג עוון.

3. קנס כולל בסך 5,000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, **כשהראשון בהם ביום 1.8.16. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.**

4. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 17,500 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירות מס מסוג עוון. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 30 ימים.



ניתן היום 30/06/2016

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות